

Sakrament namaszczenia chorych

Kompedium Katechizmu Kościoła Katolickiego

Następnie przywołał do siebie Dwunastu i zaczął rozsyłać ich po dwóch. Dał im też władzę nad duchami nieczystymi⁸ i przykazał im, żeby nic z sobą nie brali na drogę prócz laski: ani chleba, ani torby, ani pieniędzy w trzosi. ⁹ «Ale idźcie obuci w sandały i nie wdziejajcie dwóch sukien!»¹⁰ I mówił do nich: «Gdy do jakiego domu wejdziecie, zostańcie tam, aż stamtąd wyjdziecie. ¹¹ Jeśli w jakim miejscu was nie przyjmą i nie będą słuchać, wychodząc stamtąd strząśnijcie proch z nóg waszych na świadectwo dla nich!»¹² Oni więc wyszli i wzywali do nawrócenia. ¹³ Wyrzucali też wiele złych duchów oraz wielu chorych namaszczeni olejem i uzdrawiali (Mk 6, 7-13).

Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana. ¹⁵ A modlitwa pełna wiary będzie dla chorego ratunkiem i Pan go podźwignie, a jeśliby popełnił grzechy, będą mu odpuszczone (Jk 5, 14-15).

295. Dlaczego Chrystus ustanowił sakramenty pokuty i namaszczenia chorych? (Por. KKK 1420-1421, 1126)

Chrystus, lekarz naszych dusz i ciał, ustanowił je, ponieważ to nowe życie, które nam daje w sakramentach wtajemniczenia chrześcijańskiego, może ulec osłabieniu, a nawet można je utracić przez grzech. Dlatego Chrystus chciał, by Kościół kontynuował Jego dzieło uzdrawiania i zbawiania przez te dwa sakramenty.

313. Jak przeżywano chorobę w Starym Testamencie? (Por. KKK 1499-1502)

W Starym Testamencie człowiek doświadczał podczas choroby swoich ograniczeń i jednocześnie rozumiał, że choroba w tajemniczy sposób wiąże się z grzechem. Prorocy przewidywali, że może ona mieć także wartość odkupieńczą w stosunku do grzechów własnych i innych ludzi. W ten sposób choroba była przeżywana w obliczu Boga, którego człowiek prosił o wyzdrowienie.

314. Jaką wymowę ma współczucie Jezusa dla chorych? (Por. KKK 1503-1505)

Współczucie Jezusa dla chorych i liczne uzdrowienia z różnego rodzaju chorób są wymownym znakiem przyjścia Królestwa Bożego, a więc zapowiadały zwycięstwo nad grzechem, cierpieniem i śmiercią. Przez swoją mękę i śmierć na krzyżu Chrystus nadał cierpieniu nowe znaczenie, które - jeśli będzie zjednoczone z Jego cierpieniem - może stać się środkiem oczyszczenia i zbawienia dla nas i dla innych ludzi.

315. Jak postępuje Kościół wobec chorych? (Por. KKK 1506-1513, 1526-1527)

Kościół, który otrzymał od Pana zadanie uzdrawiania chorych, stara się je wypełniać zarówno przez opiekę, jaką otacza chorych, jak i przez modlitwę wstawienniczą, którą im towarzyszy. Posiada on przede wszystkim jeden specjalny sakrament przeznaczony do umocnienia osób dotkniętych chorobą, ustanowiony przez Chrystusa i poświęcony przez św. Jakuba: „Choruje ktoś wśród was? Niech sprowadzi kapłanów Kościoła, by się modlili nad nim i namaścili go olejem w imię Pana” (Jk 5,14).

316. Kto może otrzymać sakrament namaszczenia chorych? (Por. KKK 1514-1515, 1528-1529)

Stosowny czas na jego przyjęcie zachodzi wtedy, gdy wiernemu zaczyna zagrażać śmierć z powodu choroby lub starości. Ten sam wierny może przyjąć go powtórnie, gdy choroba się pogłębia, lub w przypadku nowej ciężkiej choroby. Jeśli okoliczności to zalecają, jego celebrowanie może być poprzedzone sakramentem pokuty.

317. Kto może sprawować ten sakrament? (Por. KKK 1516, 1530)

Sakramentu namaszczenia chorych mogą udzielać tylko kapłani (biskupi i prezbiterzy).

318. W jaki sposób udziela się tego sakramentu? (Por. KKK 1517-1519, 1531)

Istotą celebrowania tego sakramentu jest przede wszystkim *namaszczenie* olejem poświęconym - jeśli to możliwe przez biskupa - czoła i rąk (w obrządku rzymskim) lub także innych części ciała (w obrządkach wschodnich); namaszczeniu temu towarzyszy *modlitwa* kapłana, który prosi o specjalną łaskę tego sakramentu.

319. Jakie są skutki sprawowania tego sakramentu? (Por. KKK 1520-1523, 1532)

Sakrament namaszczenia chorych udziela specjalnej łaski, która jednoczy wewnętrznie chorego z męką Chrystusa, dla jego własnego dobra oraz dla dobra Kościoła, dając mu pocieszenie, pokój, siłę, a także przebaczenie grzechów, jeżeli chory nie mógł się wyspowiadać. Sakrament ten prowadzi niekiedy także, jeśli taka jest wola Boża, do uzdrowienia ciała. W każdym przypadku namaszczenie to przygotowuje chorego na przejście do domu Ojca.

320. Co to jest Wiatyk? (Por. KKK 1524-1525)

Jest Eucharystią, którą przyjmują ci, którzy kończą swoje ziemskie życie i przygotowują się na przejście do życia wiecznego. Przyjęta w chwili przejścia z tego świata do Ojca Komunia Ciała i Krwi Chrystusa, umarłego i zmartwychwstałego, jest zaczątkiem życia wiecznego i mocą zmartwychwstania.

312. Co to są odpusty? 1471-1479, 1498

Odpust jest darowaniem przed Bogiem *kary doczesnej* za grzechy, zgładzonej już co do winy, której dostępuje chrześcijanin pod pewnymi określonymi warunkami, za siebie lub za zmarłych, za pośrednictwem Kościoła, który jako szafarz owoców odkupienia rozdaje ze skarbcza zasług Chrystusa i świętych.

Przygotuj mini-quiz. Zapoznaj się z tekstem i opracuj do niego 10 pytań z odpowiedziami A-B-C.